

Мінская ПРАВАДА

Газета заснавана
1 лістапада 1950 года

Аўторак, 1 чэрвеня 1993 года

№ 62 (10613)

Цана 5 руб.

В партиях и движениях

ОБЪЕДИНИЛИСЬ!

Никогда, пожалуй, за всю историю коммунистического движения в республике не было такого накала страстей в отстаивании своих мнений, предложений, как на II /объединительном/ съезде Партии коммунистов Беларуси. Он работал с 29 по 30 мая с.г. в Минске. На съезде прибыли 473 делегата.

В повестку дня этого высшего форума были включены вопросы: отчет Политисполкома о проделанной работе после Учредительного съезда ПКБ работе и очередных задачах партии на ближайший период, о Программе партии, об изменениях и дополнениях в Уставе ПКБ, выборы руководящих органов партии.

По первому вопросу с докладом выступил сопредседатель Политисполкома А.Лашкевич. Он дал глубокий и всесторонний анализ кризисной экономической, политической и социальной ситуации в республике, вскрыл причины тяжелого положения в государстве и падения жизненного уровня трудового народа. Вот лишь несколько фактов из его доклада.

За полтора года "бумажного" суверенитета национальный доход и уровень промышленного производства снизились на четверть, производство сельскохозяйственной продукции в прошлом году сократилось на 10%, и продолжает сокращаться. Снижается реальная зарплата рабочих и служащих, ухудшается обеспечение населения товарами первой необходимости, резко обострилась жилищная проблема. Зато более чем на 35% увеличилась производительность труда, смертность возросла на 5%, рождаемость упала на 4,9%.

К этим и другим негативным тенденциям не может быть безразлична коммунистическая партия — единственная выразительница интересов людей труда. Вот почему делегаты после недолгих дискуссий решили все-таки на этом съезде принять Программу.

С докладом об ее узловых моментах выступил сопредседатель Политисполкома В.Чикин. Он раскрыл причины и уроки кризиса, определил главные задачи в политической, экономической, социальной, идеологической и других областях, имеющие важнейшее значение для возрождения материальных и духовных сил нашего народа на пути социалистического строительства. Один раздел Программы посвящен партии.

Затем начались выступления делегатов. Жаркие дебаты переходили в широкую дискуссию и острому полемике. Было принято разумное решение образовать комиссию и дать им возможность обстоятельно поработать, внести ее письменные поправки и замечания, а затем эти документы предложить на рассмотрение делегатов.

Так и было сделано. И вновь несколько часов продолжались выступления. Около 300 человек желали высказаться только по Программе ПКБ. Так что форум у коммунистов был в полном смысле демократичным, принципиальным и деловым.

Съезд принял постановление об отчетном докладе. Программу ПКБ, изменения и дополнения в Уставе, обращение к белорусскому народу и Верховному Совету Республики Беларусь. Все эти документы и подробный отчет будут опубликованы в газете "Мы и время".

В целях сохранения единства коммунистического движения, создания единой организации в республике участники съезда согласились с решением XXIII /внеочередного/ съезда КПБ о присоединении КПБ к ПКБ, которая приняла на себя все права и обязанности КПБ.

Съезд принял решение впредь именовать компартию: Партия коммунистов Беларуси, а рабочий орган — ЦК партии. Решено не избирать первого секретаря ЦК партии, а создать коллективный орган руководства — секретариат, в который вошло семь человек. Избрана ревизионная комиссия.

Итак, свершилось одно из важнейших исторических событий в жизни коммунистов Беларуси, готовых отстаивать жизненные интересы трудящихся, Советскую власть и построить общество, свободное от эксплуатации, основанное на принципах социального равенства и справедливости.

ГНАШ КОРР./.

МАЛОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ
"Минский атропромышленный коммерческий центр" ликвидируется.
Претензии принимаются в течение двух месяцев.
Тел. в г.Минске: 33-46-61, 33-42-62.

ФАКТЫ ПАДЗЕЙ АРГУМЕНТЫ І МЕРКАВАННІ

ПАВЯЛІЧВАЕЦЦА КОЛЬКАСЦЬ МАЛЫХ ПРАДПРЫЕМСТВАЎ

Паводле даных Дзяржаўнага камітэта Рэспублікі Беларусь па статыстыцы і аналізу, малых прадпрыемстваў і таварыстваў з абмежаванай адказнасцю ў рэспубліцы становіцца ўсё больш.

На сённяшні дзень у выканаўчых камітэтах мясцовых Саветаў зарэгістравана каля 9 тысяч гэтых новых структурных адзінстваў. У іх занята каля 110 тысяч чалавек. Акрамя таго, больш як 85 тысяч грамадзян працуюць у малых прадпрыемствах на дагаворных умовах і яшчэ каля 20 тысяч — на сумашчальніцтвах.

Большасць з гэтых прадпрыемстваў занята ў гандлі і

"З КРЫНІЦЫ песня лёцца..."

Пад такім дэвізам у суботу ў г.п. Узда адбылося свята дзіцячай народнай творчасці. Чацвёрты год запар праходзіць наогул на Уздзеншчыне напярэдадні Міжнароднага дня абароны дзяцей па ініцыятыве дырэктараў раённага Дома культуры.

І на гэты раз сабраліся сюды юныя таленты, якія паказалі выдатнае веданне фольклорнай спадчыны. Сакавіта, змацавалі спявалі дзеці песні, якія ідуць з крыніц народных.

Па-сапраўднаму артыстычны калектыў склаўся ў школе мастацтваў, якім кіруе Наталія Якавенка. Прыемна было аказацца і на "Пасядзелках", куды запрашалі вучні з Ліцвянскай сярэдняй школы імя П.Ф.Глебка. "Цячэ вада ў ярку", "А я ў печы не паліла..." — вось няпоўны пералік песень артыстаў з вёскі Каралёва. Танцамі ў сучасных рытмах разнастайна праграму гуртоўкі з Дома дзіцячай творчасці.

Своесобліва аздобілі свята заставалі вядучыя, непрымырныя, суседкі Сымоніха і Лявоніха, якія пасля ўручылі кожнаму дзіцячаму калектыву па вядлікаму смачнаму пірагу.

Святлана
МІХАЙЛОўСКАЯ

ЗАСУХА НЕ ПРЫ ЧЫМ

Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь прыняў пастаноўку аб мерах па забеспячэнню нарыхтоўкі кармоў ў ураджай 1993 года. У ёй адзначаецца, што ў апошнія гады, і асабліва летась, адбылося рэзкае змяншэнне аб'ёмаў вытворчасці і нарыхтоўкі кармоў. Такое становішча з'яўляецца вынікам не толькі засухі, але і аслаблення ўвагі да гэтай галіны.

З улікам палітычнай матэрыяльна-тэхнічнага забеспячэння калгасаў, саўгасаў і сельгасінтэр'ю (фермерскіх) гаспадарак, выкарыстання работ на ўзбярэжжы кармавых культур сёлетня неабходна забяспечыць на ўмоўную гадовую жывёлу не менш за 14 цэнтнераў кармавых адзінак травяных кармоў.

Рэкамендавана кіраўнікам калгасаў і саўгасаў праводзіць агляды працы рабочых і служачых прадпрыемстваў, прыцягнутых на нарыхтоўку кармоў на дагаворнай аснове, у тым ліку з выкарыстаннем натуральнай аплаты.

Ставіцца задача забяспечыць пастаўку ў III квартале 1993 г. сельгасінтэр'ю спажывам 260 тыс. тон агульнааб'ёмнага бензіну, 450 тыс. тон дзельнага паліва і нарыхтоўкі калгасаў і сельгасінтэр'ю матэрыялаў, а таксама поліпрапіленага шпату, папярковых лішчэй і поліэтыленавай плёчкі ў адпаведнасці з іх забавкамі.

Пастаўлена задача можа быць выканана, калі Нацыянальны банк у маі-ліпені 1993 г. знойдзе магчымасць выдзяліць крэдытныя рэсурсы Аграпрамбанку ў суме 45 млрд. рублёў для крэдытавання запарт, звязаных з нарыхтоўкай кармоў і набыццём матэрыяльна-тэхнічных рэсурсаў, а таксама авансавых выплат гаспадаркам у размеры 30 працэнтнай кошту працягнутага лугу.

Паставорны прадугледжваецца зрабіць выплату гаспадаркам авансу ў размеры 30 працэнтнай кошту травяной мукі, прадугледжанай да пастаўкі імі на дагаворных прадпрыемствах камбінатнай прадукцыі.

Прыняты і ўважаны меры, накіраваныя на забеспячэнне жывёлы дастатковай колькасцю якасных кармоў.

БЕЛІНФАРМ.

Колькі каштуе вугаль?

Буйнейшую за апошнія гады партыю кантрабанды выйшаў браскі мятнікі ў поездзе "Масква—Варшава".

У звычайнай кансервавай бляшанцы, сканнай у скрынцы з вугалем, быў знойдзены злітак золата ва-

гой 2 кілаграма 560 грамаў і больш за паўкілаграма плаціны ў выглядзе дроту, плаціны і шайб.

Агульны кошт гэтага кантрабанднага скарбу склаў у дзяржаўныя цэнах 40,5 мільёна рублёў. Вядома ж, гаспадары яго не знайшлі.

БЕЛІНФАРМ.

Дети Чернобыля

Все настойчивее раздаются призывы: время болтологии, громких проектов прошло, пора от азвонков, митингов перейти к делу. От сотрясения воздуха громкими речами благополучия не прибавится. Как ни парадоксально, но пример того, как действовать в наше непростое время, показывают иностранцы. Один из них — немец, далеко не богат, принял наши проблемы близко к сердцу и доказывает, что истинные ценности — такие как порядочность, честность, открытость и доверие, не знают границ.

— Господин Зауэр, вас уже многие знают в Белоруссии. Иные идут навстречу вам с распахнутой душой, другие держатся настороже /как же, немец пытается нас поучать/, а маленькие сограждане республики вас просто боготворят. Не смущает вас такой парадокс?

— Я рад, что все больше людей во всех уголках планеты склоняются к мысли, что Чернобыль — общая проблема. Когда я думаю о трагедии белорусского народа, наиболее пострадавшего от радиации, все мои мысли концентрируются на самом беззащитном и уязвимом слое населения — детях. Я сам педагог, очень люблю детей и считаю недопустимым, чтобы они страдали. Каждому честному человеку нужно протянуть им руку помощи.

Разочаровавшись в многочисленных фондах, которые скорее на словах, чем на деле декларируют помощь пострадавшим детям, Эрих Зауэр взял на себя груз черныбыльских проблем, пришел к нетрадиционному взгляду на них. Впрочем, ему слово.

— Я просто убежден, что нужно проводить черту между чисто человеческими отношениями и помощью детям, пострадавшим от радиации. Как сейчас получается? В какой-то школе выбирают несколько детей и везут в Германию, в немецкие семьи. Там привыкают к этим ребятишкам, считают их за членов

семьи, одаривают всевозможными подарками и на следующий год хотят опять их видеть. Но они забывают, что это не черныбыльские дети, а просто дети. Помощь — всех ребятишек забирать, всех оздоровить. Но этого не про-

пустуют, могут прийти в упадок из-за недостатка средств. Но большая часть их хорошо оснащена, и есть все возможности для оздоровления детей. И тогда рождается идея создания центра отдыха детей под Раковом, который теперь

зависит от скандинавских добротворителей. Немцы откликнулись, вкладывают деньги в солидный проект. И сегодня Зауэр стоило немало труда убедить своих соотечественников в обратном.

Но, положив руку на сердце, смею ли мы утверждать, что

специалистов. Загадки нашего непредсказуемого характера? Представляю, какое ангельское терпение нужно Эриху Зауэру, чтобы настойчиво стучаться в запертую дверь, доказывать, спорить, убеждать.

Сейчас при поддержке Комитета по делам молодежи республики создан Координационный совет по организации помощи детям, который начал руководить черныбыльским проектом. К нему присоединились Фонд Сороса /США/, Молодежный форум /Европейский совет/ и другие объединения, частные инициативы. Их обращение, которое они настоятельно просили опубликовать, — ко всем нам.

Сделанное для пострадавших детей не может удовлетворить. Уже десятки общественных организаций и фондов в республике и за ее пределами в той или иной степени занимаются оздоровлением детей Чернобыля. Но их усилия распыляются и чаще всего малоэффективны. Они охватывают десятки тысяч, а речь идет о сотнях тысяч пострадавших. Отсутствие единства в помощи жертвам Чернобыля порождает хаос. И что это за помощь и внимание, которые достаются не-

которому, а не каждому ребенку?

Мы, участники Международного семинара "Черныбыльский проект", представители различных зарубежных фондов и инициатив, призываем поддержать наше предложение по организации оздоровления черныбыльских детей прежде всего на территории Республики Беларусь, не растрачивая валюту на организацию вывоза детей за рубеж.

Дети Чернобыля с надеждой ждут нашей помощи. Координационный совет по организации помощи детям, пострадавшим от черныбыльской катастрофы.

Адрес Координационного совета: 220030, г. Минск, ул. К. Маркса, 40. Контактные телефоны: 29-30-01, 27-04-95, факс: 29-35-72.

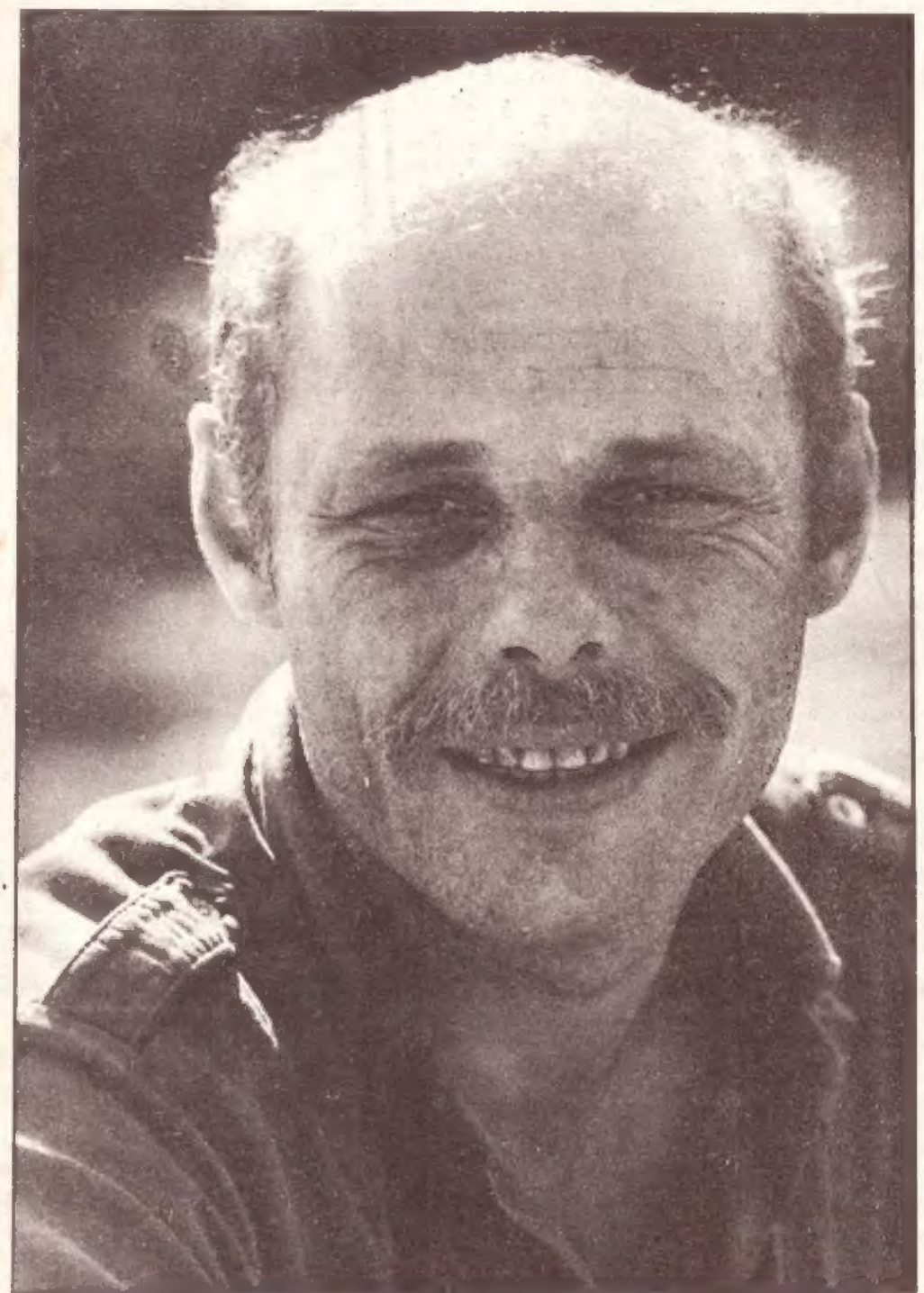
На этом можно ставить точку. Но Эрих Зауэр не тешил себя иллюзиями. Предстоит долгий, тяжкий, тернистый путь. И свет в конце тоннеля увидеть не так просто.

Подумалось: ну зачем ему, немцу, наши проблемы? Жил бы спокойно в своей Германии и снисходительно раздавал советы, как нам выбраться из болота, в которое мы попали. Но Зауэр смотрит в нашу сторону с тревогой, волнением и любовью. Для Адвоката Детей нет национальных различий, нет границ.

Ирина АНДРЕЕВА.

НА СНИМКЕ: Эрих Зауэр.

Фото Анатолия БАСОВА.

Пра трактарыста Уздзенскай меліярацыйнай ПМК-69 Івана Амроміна гавораць: "Чалавек на сваім месцы". Пятнаццаць гадоў ён працуе на Т-150: зямой — з прычэпам, летам — з дыскамі і плугамі.

Фота Анатоля БАСОВА.

УСЁ БЫЛО НЕ ТАК

Адказ на "Крыўду" Галіны Чачэткі

Паважаная Галіна Іванаўна! Са здзіўленнем прычытаў публікацыю "Нават не выслаўлялі" ў газеце "Мінская праўда" за 25 мая 1993 года. Прачытаў і глыбока абурэўся!

Як жа так атрымавацца? 17 мая Вы заявіліся да мяне з просьбай аказаць вам дапамогу. Негледзячы на тое, што вы ўсё гэта і нават не пацвярдвалі вынікам вырашэння просьбы ў аб'ёме, Вы 22 мая аднеслі ў рэдакцыю газеты скаргу, у якой казалі факты, змест нашай гутаркі. Гэта ж няпраўда, што я прымушаў Вас есці лебедзь і напярэць хваробы вашых дзяцей! Ды і гутарку Вы са мной вёлі не стоячы, а сядзячы на мяккім крэсле. Дзіўна даведацца, як толькі маглі Вы

ад'ездзіць. Дзяля аб'ектыўнасці і непрадвядзення і былі прадстаўлены магчымыя вынікі ў Г.П.Сыравежкі.

Як бачым, гэты публікацыя нацысцка абавязвае напярэдняю. Мы не станем праводзіць дзізння, шукаць сведка, які прысутнічаў пры размове. Наазад тым, што адказнасць за падобны і дэкадэнтскі атублікаваны факт і іншыя звесткі непасрэдна нясуць аўтары матэрыялаў.

Мы ўсе павінны жыць па законах сумленнасці і справядлівасці. І няхай кожны з нас, перш чым ідучы напрок у адзін каго-небудзь, спачатку падумае, ці на трывалым падмурку грунтуецца наш абавязаванні, ці не ставім мы ўсё з ног на галаву.

Эрих ЗАУЭР:

"С ЛЮБОВЬЮ И НАДЕЖДОЙ"

исходит. А ведь есть дети, которые до сих пор не обследованы, и маленькая деревушка где-нибудь в глубине Гомельщины обречена на вымирание. Оттуда уезжают врачи, учителя. А дети? Что с ними будет? И от этой мысли у меня разрывается сердце.

Германия — одна из самых "дорогих" стран. В ресторане один обед стоит столько, что у вас можно за эти деньги месяцы жить. Я против того, чтобы мы посылали детей к нам. Мы можем помочь деньгами, и тысячи ваших детей могут пройти курс оздоровления у вас, в живописнейших местах. Мы тратим в Германии на одного ребенка 1.500 марок в месяц, за эти деньги здесь можно оздоровить 20 детей.

Я осматрел многие из бывших пионерских лагерей в вашей республике. Иногда они

состоят из шести самостоятельных детских городков: "Дорожник", "Дружба", "Вера-сок", "Березка", "Купальница", "Светанак". Ежегодно там могут отдохнуть и пройти оздоровление около 15.000 мальчишек и девочек. Но для этого нужны средства, и немалые.

ОТСТУПЛЕНИЕ ВТОРОЕ. Эрих Зауэр было дано официальное поручение от Республики Беларусь искать спонсоров в Германии: в общинах, городах, округах, банках, фирмах, церквях, организациях и среди частных лиц, которые могли бы оказать прямую и непосредственную помощь детям, пострадавшим от радиации. Но к тому времени в журнале "Шингел" был опубликован большой материал о том, что на оздоровление в Германию едут и дети функционеров. В Германии разра-

многое переменялось к лучшему — с тех пор? Эрих Зауэр всегда подчеркивает: я — не за контроль, а за доверие. И строит его надо снизу, иметь мужество признать ошибки, не компрометировать искренности порывы честных людей.

Горько и стыдно сознавать, что мы сами создаем препоны на пути благородных начинаний. Одно время Эрих Зауэр возил специалистов из Германии, которые безвозмездно искренне хотели помочь нашей республике. Сейчас Аэрофлот как хочет, так и варьирует цены на билеты. Стоимость их так возросла, что не по карману господину Зауэру. Но он никак не может понять, почему стоимость билетов для приглашенных им в Германию наших делегаций ниже, чем для иностранных

специалистов. Загадки нашего непредсказуемого характера? Представляю, какое ангельское терпение нужно Эриху Зауэру, чтобы настойчиво стучаться в запертую дверь, доказывать, спорить, убеждать.

Сделанное для пострадавших детей не может удовлетворить. Уже десятки общественных организаций и фондов в республике и за ее пределами в той или иной степени занимаются оздоровлением детей Чернобыля. Но их усилия распыляются и чаще всего малоэффективны. Они охватывают десятки тысяч, а речь идет о сотнях тысяч пострадавших. Отсутствие единства в помощи жертвам Чернобыля порождает хаос. И что это за помощь и внимание, которые достаются не-

которому, а не каждому ребенку?

Мы, участники Международного семинара "Черныбыльский проект", представители различных зарубежных фондов и инициатив, призываем поддержать наше предложение по организации оздоровления черныбыльских детей прежде всего на территории Республики Беларусь, не растрачивая валюту на организацию вывоза детей за рубеж.

Дети Чернобыля с надеждой ждут нашей помощи. Координационный совет по организации помощи детям, пострадавшим от черныбыльской катастрофы.

■ АПК і рынак

Свінагодоўчыя комплексы калгасаў і саўгасаў вобласці ўжо ў пачатку мінулага года сутыкнуліся з вострай праблемай — нястачай кармоў. Раней баланс іх фуражу істотна паўпаліўся камбикармамі з дзяржаўных рэсурсаў. За мінулы год пастаўка канцэнтрату скарацілася амаль удвая.

Бяскарміца чакала і комплекс акцыянернага міжгаспадарчага прадпрыемства па вытворчасці свінні "Капыльскае". Аднак закончыўся год, і гэтай "фабрыка мяса", разлічаная на адкорм 24 тысяч свіней, па-гаспадарску выкарыстаўшы вытворчыя плошчы, змагла адправіць на мясакамбінаты 27 тысяч галоў жывёлы. Калектыў за год атрымаў 72 мільёны рублёў чыстага прыбытку пры рэнтабельнасці вытворчасці 33 працэнты. /Праўда, годам раней гэты паказчык быў амаль напалову вышэйшы./

Словам, усё атрымалася так, быццам няма эканамічнай неабходнасці ў вытворчасці не закрапаючых рынчавых віхуры. Узнікла пытанне: на якую ж "зататую жылу" /гаворка ідзе пра кармы/ натрапілі капыльчане?

Уся справа, аказваецца, у тым, што кіравацца ў рынак яны вырашылі не паасобку, як настойліва вучыць сёй-той сельянін, а менавіта разам. Калі хочаце — цэлым раёнам.

Каб было больш зразумела, бадай, варта некалькі слоў сказаць пра гісторыю прадпрыемства. Пабудавана яно ішчэннацца гадоў назад на сродкі дзяржавы, часткова на сродкі калгасаў і саўгасаў раёна. Тады, ды і пазней, комплекс амаль поўнасна забяспечваў кармамі з грамадскіх засадаў. Таму ў калектыве ў сагатаго ўзнікла думка, ці не "адгарадзіцца" ад калгасаў і саўгасаў, не адлісваць ім мяса і жыць самастойна... Кіраўнікі гаспадарак на такі крок, вядома, не згадзіліся.

А вось два гады назад, калі ў сувязі з паваротам да рынку дзяржаўныя засады пачалі прыкметна бяднець на фураж, новае кіраўніцтва прадпрыемства заканамерна ўбачыла шлях вырашэння кармавой праблемы менавіта ў цесным супрацоўніцтве з калгасамі і саўгасамі раёна. Не марудзячы, разам селі за стол і дамовіліся: практычна ўсе гаспадаркі раёна становяцца акцыянерамі прадпрыемства са сваімі долямі статутнага капіталу. Дамовіліся таксама, што збожжа гаспадаркі будуць не проста аддаваць прадпрыемству пад прадукцыю, якая потым будзе адлісана. Кіраўнікі калгасаў і

васной тымі прыбыткамі, якія атрымалі дзякуючы іх збожжы.

Калі закончыўся год і былі, як кажуць, падбіты бабкі, акцыянеры сабраліся на сход. Так, восенню гаспадаркі прадалі прадпрыемству 11 тысяч тон збожжа. Праўда, для больш-менш нормальнага кармлення пагалоў яго патрэбна было 20 тысяч тон. Аднак, згадзіўшыся, падтрымка, якую аказалі прадпрыемству гаспадаркі-акцыянеры, вельмі істотная.

— Астатняе дакуплялі ў камерцыйных структурах, — працягвае Уладзімір Міхайлавіч. —

зглядаючы ў заўтрашні дзень. Прыемна, што гаспадаркі-акцыянеры не менш, чым яны, прадстаўнікі прадпрыемства, зацікаўлены ў паслявох выніках работы комплексу. Ужо заключаны дагаворы на закуп 9 тысяч тон збожжа новага ўраджаю. І ёсць меркаванні, што продажам гэтай колькасці фуражу калгасы і саўгасы не абмяжуюцца. Вось толькі 6 лета не падваля хлебарабаў.

А камбикорму і на наступны год спатрэбіцца не менш як 20 тысяч тон, бо істотна скарачаць пагадоўе не плануецца — патрэбы няма. Хаця варта заўважыць: на прадпрыемстве ідзе раз-канструкцыя — мяняецца ўсталяе тэхналагічнае абсталяванне, праводзіцца глыбокая дэзінфекцыя памяшканняў. Таму тысячы са дзе жывёлаў дэзінфекцыя пакаінчы незначны. Але спецыялісты мяркуюць, што за кошт лепшага догляду астатніх свіней леташні аб'ём вытворчасці мяса можна будзе захаваць.

Хвалюе іншае: кілаграм камбикорму абыходзіцца ўжо ў 67 рублёў, і яго дана з кожным месяцам павялічваецца. У выніку, калі ў 1991 годзе кошт кармоў у сабескошце цэнтнера свінні склаў 73, а зарплата — 11 працэнтаў, то летас кошт кармоў перавысіў 80 працэнтаў, а ўдзельная вага зарплат у падатку да 5,8 працэнта. І прычыны, якія ўплываюць на змяненне гэтых паказчыкаў, знаходзяцца не на прадпрыемстве і нават не ў межах раёна: "нажніцы цэн" на прамысловую і сельскагаспадарчую прадукцыю працягваюць не на карысць сельянін.

І яшчэ. Сёння мясакамбінаты вінаватыя прадпрыемству ні многа ні мала — 100 мільёнаў рублёў. Але ж кожнаму вядома, што ў краіну гэтага грошы мелі адну вартасць, а ў мя будучы мець іншую — на чырвін, а то і больш, ніжэйшую. І вось пытанне: сяляне Капыльшчыны знайшлі ўзаемавыгоднае, каб часна, па-гаспадарску працаваць у рынчавых умовах. Ці хутка знойдуць яго тыя, хто сядзіць у высокіх дзяржаўных крэслах і вызначае эканамічную палітыку?

Іван АБАБУРКА.

КАПЫЛЬСКАЯ СВІНІНА

Вопыт міжгаспадарчага прадпрыемства

саўгасаў згадзіліся прадаваць яго. Прытым, на самых выгадных умовах.

— Напрыклад, збожжафураж, які пастаўляўся мінулай восенню, — расказвае дырэктар прадпрыемства У.М.Луцкі, — быў аплата на 10 працэнтаў даражэй, чым плацілі за яго дзяржава. А вясной, калі зерне зраскодалі і рэалізавалі прадукцыю, за яго заплацілі яшчэ амаль такую ж суму.

— Двойная аплата? Ці не занадта? Вы ж, пэўна, у нечым істотна ўшчамілі сябе? — пацікавіўся я.

— Ды не, — адказаў Уладзімір Міхайлавіч. —

Справа ў тым, што мінулай восенню за кілаграм збожжа дзяржава плаціла гаспадаркам у сярэднім 10 рублёў, а знойм, у сувязі з інфляцыяй, цэны на зерне патрыліся. Мы не лічым патрэбным узабгаджаць за кошт добрапрыстойнасці нашых суседзяў. Прадаўшы нам сваё збожжа, яны аказалі прадпрыемству неацэнную паслугу. Такіх партнёраў нельга падводзіць ні ў якім разе. Таму мы і падзяліліся

Каля паўтары тысячы тон атрымалі на фондах.

Як жа распаўсюдзілі прыбыткі? Гаспадаркам-акцыянерам пераплацілі 94 мільёны рублёў у выглядзе даплат за фураж, а таксама дывідэнды, якія прыпадаюць на іх. Праўда, большасць частка — 95 працэнтаў прыбытку — пайшла ўсё ж на аплату кармоў. І гэтак зразумела: яны — асноўная ўмова паслявовай работы прадпрыемства, заняцасці калектыву. Дывідэнды пакуль невясокія — 5 працэнтаў ад кошту акцыі, якімі распараджаюцца гаспадаркі. Тым не менш, калгасы "Палетарый", "Праца", імя Войкава, "Інтэрнацыянал", імя Ульянава, саўгас "Доктаравічы" атрымалі па 5-7 мільёнаў рублёў, а калгас імя Ціміразева паклаў на свой рахунак 11 мільёнаў. Толькі даплат, якія атрымалі ў выніку індэксацыі цэн на збожжа, склалі ў гэтых сумах па 4-6 мільёнаў рублёў.

...Спакойна, у звычайным рытме працую калектывы прадпрыемства ў гэтыя дні. Кожны выконвае сваю работу, а дырэктар і спецыялісты

У ПАЛАЧАНАХ НЯМА ДАМАСЕДАЎ

— З кожным тыднем парашацца эканамічнае становішча вяскоўцаў. Дарогі, каб можна было выбрацца з галечы, ніхто канкрэтна назваць не можа. Куды ні кінь — усюды сляды абсурду. А ўсё ж, калі надыходзіць вечар, хлебарабы сцягваюцца ў свой клуб. Тут яны забываюцца пра свае беды, — з такіх слоў пачалася гутарка з дырэктарам Палачанскага сельскага Дома культуры М.М.Ступінін.

Дарчы, гэтая ўстанова — адна з лепшых у Маладзечанскім раёне. Тут часта праходзяць конкурсы самадзейнасці калектываў і артыстаў на лепшае выкананне беларускіх песень, святы беларускага фальклору, эстраднай музыкі і песні. Праводзяцца беларускія абрадавыя ўрачыстасці.

— Перакананы, што няма няздатных людзей. Кожны са сваім непаўторным дарам. Толькі трэба дакапацца да яго, дапамагчы раскрыцца, — працягвае Міхаіл Міхайлавіч.

І я веру яму. Люблю прысутнічаць на спектаклях аматарскага тэатра "Званцы", які створаны пры гэтай установе культуры. Дарчы, сёлета на раённым аглядзе драматычных калектываў ён стаў лаўрэатам. Вясковыя артысты паказалі спектакль Я.Харытонава "Дзень", у якім добра ўгадваюцца сённяшнія вялікія дні.

Цікавыя вобразы стварылі Людміла Фалей, Марына Гоман, Святлана Гальчэня, Іван Сабалеўскі, Сяргей Пякарскі, Юрый Шыдлоўскі. Спадбаліся хлебарабам гумарыстычныя мініяцюры на лабаздзёныя тэмы "Свацця ХХІ стагоддзя", "Цырульня", "Ля фантаза", пастаўленыя на сцэне ўдзельнікамі мастацкай самадзейнасці. У планах — работа над спектаклем "Другое жыццё" па п'есе Я.Галавашка "Мурза" пра калію для непаўлетніх дзяўчынак.

Нядаўна палачанцы за-спаслі да сябе на вярхоўні ўдзельнікаў самадзейнасці з вёскі Зоранька, Літва і Вялікае Сяло. На сцэне адбыўся дэля спектакль, які, як адзначае раённая газета, таленавіта правяла гаспадыня гаспадыня Людміла Рыгораўна Фалей. Ролю госці вельмі натуральна сыграла Яліна Сцяпанавна Пякарская. Сцэнарый веча рапавіскаў інжынер мяхавога калгаса Яўген Міхайлавіч Вязовіч.

Ды ці толькі ў той вечар не адпускілі са сцэны задаволеныя глядацы сваіх артыстаў. Гэты канцэрт саграў іх душы, вярнуў іх у цудоўны настрій, акажа пер так не капае нашым людзям. Аднам словам, у Палачанам няма дамасадаў — іх заўсёды вабіць Дом культуры.

Іван ПЯТКЕВІЧ.

■ Міжнародны дзень абароны дзяцей НАЙВЯЛІКШЫ СКАРБ ЧАЛАВЕЦТВА

Перад табой, шафюны чытач, тры фотаздымкі, тры непаўторныя старонкі з цудоўнай кнігі "Дзяцінства". Яна пакуль не створана. І наўрад ці народзіцца талент, якому будзе пад сілу праца, каб напісаць пра кожнае дзіця, бо толькі ў нашай рэспубліцы 3 мільёны 72 тысяч хлопчыкаў і дзяўчынак. Гэта наш найвялікшы скарб, аб якім патрэбна клапаціцца, асабліва ў пер, калі назіраецца жыццё нашых людзей, калі жорны рынку растуць і ўсё тое, што было створана за мінулы дзесяцігоддзі. Зачыняюцца дзіцячыя садкі, музычныя школы, бібліятэкі, перастаюць працаваць калектывы самадзейнасці, у якіх дзеці далучаліся да мастацтва. Яшчэ зусім нядаўна на ўсю рэспубліку "грынеў" добрай славай узорны тэатр лялек Дома культуры будаўнічага трэста № 1 г.Мінска. Больш за 30 гадоў працавала ўстанова, дзе хлопчыкі і дзяўчынкі праводзілі вольны час. Куды цяпер падацца юным артыстам? Справа ў тым, што гэты тэатр, не вытрымаўшы рынчавых куц-таў, сканаў. Дарчы, у сталіцы нашай рэспублікі ствiлі сваю дзейнасць клубы вытворчага аб'яднання імя Кірава, гадзінічавата, масторнага, эксперыментальна-фурнітурнага і іншых прадпрыемстваў. Штосьці падобнае назіраецца і ў раён-нае вобласці. Сёння аблісцця крывёю, калі бачыш, як у пакож, дзе спявалі і танцавалі дзеці, цяпер гаспадарыць ма-

лоіцы ў скураных куртках з кааператывных структур. Хочацца крыкнуць: "Ці туды ідзе?" Мы ж яшчэ нядаўна называлі дзяцей кветкамі жыцця. І ў гэтым не было перабольшання, бо дзеці — наша будучыня. Была, ёсць і будзе, якая б ідэямі базігуэзіц не нахвалілася на нас.

Сучасныя календары скупныя на святковыя даты. На сённяшнім лістку назначана: "Міжнародны дзень абароны дзяцей". Няхай жа ён стане пачаткам добрых спраў, до-

будзе, якая б ідэямі базігуэзіц не нахвалілася на нас.

Фота Уладзіміра Шаракіна, Яўгена Пясецкага, Віктара Ставера.

Уладзімір КОБРЫН.

■ Прошу слова

Неустроенность корейской души

Деревья без нужды не живут. Теперь — тем более: село заброшено, его забыли. О нем говорят и пишут только в связи с нехваткой продуктов питания. А о том, что в селах живет пятая часть населения республики и что это такие же люди, как и в городах, и что их потребности такие же, забывают. Сельские жители живут как бы на другой планете.

Село оказалось в таком положении, что крестьянину переложить печь нечем — нет кирпича, перекрыть крышу — нет шифера, подвести под дом фундамент — нет цемента, побелить комнаты — нет извести, сделать дорожку — нет асфальта. Ничего нет. А как жить? Ведь в городе все это есть.

Я сомневаюсь, что при таком отношении к деревне там улучшится обстановка. И вот почему. Чтобы ввести в строй хозяйственным способом двадцать квартир в год, было бы в колхозе или совхозе, каждому хозяйству требуется минимум 3 тысячи кубометров пиломатериалов, 4 тысячи листов шифера, 30 тысяч штук кирпича, 5 тонн гвоздей, 100 тонн цемента, 60 тонн гипса, 30 тонн извести, 2 километра электропроводки и многое другое. Но, кроме жилья, в каждом хозяйстве ежегодно ведется строительство животноводческих ферм, объектов соцкультбыта, хранения продукции. Да еще капремонт объектов.

Обеспеченность же материалами составляет лишь только по жилью треть. Можно ли при таком обеспечении говорить об обновлении села? Ответ один — нет. Деревня была и продолжает оставаться на правах захолустной провинции в государстве с минимальной перспективой перестройки.

Между тем, нужны немедленные, практические действия по всем направлениям и на всех уровнях управления отраслей. Где взять материальные средства? На мой взгляд, необходимо организовать кооперативы по производству стройматериалов, кооперативные заводы, цеха, мастерские по производству гвоздей, электродов, кирпича, шифера, извести, рубероида, гипса, цемента, конструкций сборного железобетона, ДВП и ДСП, шлакоблоков.

Опыт многих десятилетий показывает, что надеяться на госфонды и ждать поставок — значит топтаться на месте, с горем пополам восполняя лишь списанное и ветхое. Агропромышленный комплекс не может двигаться вперед, не создав свою базу строительной индустрии для хозяйства, свои заводы по производству стройматериалов, не перейдя на индустриальное строительство.

Не ждать, что государство даст и выделит по фондам, а самим производить. Почему бы, к примеру, не иметь станки для производства гвоздей и цеха в каждом районе или на несколько соседних районов? Или, скажем, иметь в каждом районе асфальтовый завод?

Много у нас принимается мудрых решений, но они так и остаются на бумаге. Кто виноват в этом, неизвестно. Теряем годы надежд, а дела нет. Надо улучшать сельские дороги, особенно в глубине, подлезные пути к фермам, магазинам, клубам, школам, потому что грязь обожгла деревню. Она на ферме, на улице, в поле. Несправедливость бытия корейит душу, гонит сельянина хоть куда. И никакие разговоры, писания не могут остановить покидающих села людей, пока материальные условия там не будут улучшаться, пока на деревню не снизойдет социальная справедливость. Иначе, обкрадывая сельских жителей, мы никогда не сможем жить по совести.

В кооперацию могут войти хозяйства одного района или нескольких соседних. Необходимо определить зоны, сырьевые базы, кадры, оснастить предприятия станками, оборудованием, машинами за счет агропрома.

Силы для такого решения есть. И главная из них, без сомнения, — страстное желание крестьян, всех жителей сел и руководителей колхозов, совхозов вывести деревню из захолустного состояния, перестроить быт крестьянина.

Все — за. А кто против?

Виталий МАЛИНОВСКИЙ.

ШАПЭН на сельской вулицы...

Двадцать хлопчыкаў і дзяўчынак вёскі Лоска Вольскага раёна наведваюць музыкальную студию, якая працуе пры мясцовай п'янойнай сярэдняй школе. Фінансаванне гэтай студыі поўнасна ўзяў на сябе аднаіменны калгас, старшыней праўлення якога — М.В.Ягоўдзіч.

— Задача студыі не ў тым, каб рыхтаваць прафесійных музыкантаў. Важна, каб тут фарміравалася асоба будучага працаўніка вёскі, каб ён выхоўваў у сабе высокі мастацкі густ, — зазначаў кіраўнік гаспадаркі.

Заняткі з юнымі студыйцамі праводзіць выкладчык Бе-

разіскай дзіцячай музычнай школы Ірына Уладзіміраўна Бягу.

Няма сумнення, што хутка ансамбль юных баністаў парадзіць хлебарабаў сваёй цудоўнай музыкой. Творы класікаў, сучасных кампазітараў падлаўнаць уладальніцы студыі Вользе Канановіч, Таццяна Вайцхоўска і іншыя.

Дарчы, вучні Лоскай ня-поўнай школы пастаянна займаюць першыя месцы на раённых аглядах мастацкай самадзейнасці.

Уладзімір АНТОНАЎ.

В обыденной жизни словом "собственности" мы привыкли обозначать какие-то материальные предметы — телевизор, машину, дом. В юридическом же смысле "собственность" — это комплекс прав, а сами вещи являются только объектами этих прав. Понятия "государственная" или "частная" собственность указывают, кому принадлежат права собственности. Частная собственность в западном понимании предполагает, что правами собственности по отношению к какому-либо объекту пользуется определенное лицо, либо группа лиц. Традиционным и одним из наиболее важных объектов частной собственности на Западе была земля.

К правам земельного собственника, закрепленным конституционно, относятся: право владения и пользования; право распоряжения (то есть залога, сдачи в аренду, продажи, дарения, завещания); право неиспользования любого из названных прав (оно подразумевает, что права — это не обязанность, и собственник реализует их добровольно).

В то же время земля является общественным богатством и в определенном смысле принадлежит всему обществу. В связи с этим, по западному законодательству, право частной собственности на землю не абсолютно, оно сопряжено с правами общества (в лице государства) и реализуется с учетом ограничений, накладываемых обществом. К фундаментальным правам государства по отношению к земле, находящейся в частной собственности, относятся: право налогообложения; право отчуждения земли на

общественные цели с компенсацией собственнику; право осуществлять охрану общественного порядка, т.е. регулировать использование земли с учетом "интересов безопасности, здоровья, морального состояния общества"; право перевода в собственность государства выморочной земли (земли умершего собственника, не имеющего наследников, либо неустановленного собственника).

В последние десятилетия земельное законодательство зарубежных стран развивалось под воздействием урба-

собственности (индивидуальной либо юридической). Так, в США индивидуальные составляют 87 проц. общего числа земельных собственников, а на их долю приходится около 70 проц. земель.

Сельскохозяйственное производство ведет лишь часть земельных собственников. В США, например, из 2,9 млн. собственников им владения 1,6 млн., владеющих 60 проц. земель. В последние десятилетия во всех странах возрастает число незанятых или частично занятых в сельском хозяйстве земельладельцев. В

Узость земельного рынка обусловлена многими причинами. Большинство собственников предпочитают не расставаться с землей, рассматривая ее как самовозрастающий капитал. Ведь цены на землю в основном повышаются. В США, например, за последние пять десятилетий они росли очень высокими темпами, почти всегда обгоняя темпы инфляции. Купля-продажа сильно ограничена и естественными свойствами земли как товара — ее местоположением, размерами, качеством.

Отграниченность сельско-

хозяйственного земельного рынка осложняет расширение производства и перераспределение земельных ресурсов. Эффективной хозяйственной правовой формой решения этих проблем в развитых странах традиционно была земельная аренда. Аренда земледельцу может быть более выгодна, чем ее покупка, и с финансовой точки зрения. Покупка, например, предусматривает значительные капиталовложения и, как правило, требует крупного займа. В 80-е гг. из всех земель, вовлеченных в сельскохозяйственное производство, доля арендованных составляла 15 проц. — в Дании, 20 — в Италии, около 40 — в США, Великобритании и Нидерландах, 50 — во Франции и 70 проц. — в Бельгии. В США,

например, землю арендует каждое третье хозяйство. Практически во всех странах земля в основном приращивается, то есть добавляется к собственности. Значение же чистой аренды, когда производство ведется только на арендованной земле, падает.

Перераспределение земельных ресурсов является объектом государственного регулирования. Во всех странах купля-продажа, наследование, аренда земли осуществляются при той или иной форме контроля со стороны государства.

В Голландии органы зе-

спешальное разрешение местных властей, а также люди, проживающих в данной местности). При купле-продаже земельное значение имеет институт преимущественного права, когда законодательно устанавливается приоритет определенной категории покупателей: сельскохозяйственных производителей, лиц с сельскохозяйственными профессиями, государства.

В нашей стране обеспокоенность стала вызывать идея допуска на земельный рынок иностранных инвесторов. Как видно, такая обеспоко-

ность свойственна не только нам. В США, например, в 1978 году был принят специальный федеральный закон, установивший обязательную отчетность всех иностранных покупателей и собственников о совершаемых ими сделках купли сельскохозяйственной земли и формах ее использования. За непредоставление информации либо ее недостоверность нарушитель подвергается крупному (до 25 проц. стоимости земли) штрафу.

Полученные на основе этого закона данные показывают, что значение иностранных собственников земли в США очень мало. Они располагают всего лишь 0,2 проц. сельскохозяйственной, причем более чем на двух третях этих площадей сохраняется "американский интерес" (то

ЗЕМЛЯ, ЧАСТНАЯ СОБСТВЕННОСТЬ И ГОСУДАРСТВО

Из практики стран Запада

такой ситуации важное значение приобретает вопрос о путях и условиях перераспределения земель. Традиционным и одним из наиболее важных объектов частной собственности на Западе была земля.

Практика свидетельствует: земельный рынок в развитых странах весьма ограничен. Доля земель, меняющих своего собственника (через куплю-продажу, наследование, дарение), измеряется несколькими процентами в год. Так, в США, Ирландии в начале 80-х гг. она составляла около 3 проц., в Великобритании, Франции, Италии — порядка 2, в Западной Германии, Голландии, Бельгии — 1,5; в Дании — около 4 проц.

хозяйственного земельного рынка осложняет расширение производства и перераспределение земельных ресурсов. Эффективной хозяйственной правовой формой решения этих проблем в развитых странах традиционно была земельная аренда. Аренда земледельцу может быть более выгодна, чем ее покупка, и с финансовой точки зрения. Покупка, например, предусматривает значительные капиталовложения и, как правило, требует крупного займа. В 80-е гг. из всех земель, вовлеченных в сельскохозяйственное производство, доля арендованных составляла 15 проц. — в Дании, 20 — в Италии, около 40 — в США, Великобритании и Нидерландах, 50 — во Франции и 70 проц. — в Бельгии. В США,

например, землю арендует каждое третье хозяйство. Практически во всех странах земля в основном приращивается, то есть добавляется к собственности. Значение же чистой аренды, когда производство ведется только на арендованной земле, падает.

Перераспределение земельных ресурсов является объектом государственного регулирования. Во всех странах купля-продажа, наследование, аренда земли осуществляются при той или иной форме контроля со стороны государства.

О. МЕЛЮХИНА, И. ХРОМОВА, кандидаты экономических наук.

Першы працоўны дзень на новым месцы для 28-гадовага Міхаіла Мішукі стаў апошнім у яго жыцці. Трагедыя здарылася 23 красавіка гэтага года ў гаражы—майстэрні ПМК-204, дзе рабочыя Заслаўскай ПМК аб'яднаны "Мінскаблагпрамбуд" рамантавалі кран—бэльку.

Трагедыя

Начальніку калонаў Аляксандру Мацявюку малыя работнікі спадабаўся, і ён падпісаў заяву, называючы Мішукі брыгадзірам. Аляксандр Міхайлавіч тлумачыць, што доўга гутарыў з навіком аб непадунчальнасці п'янства на вытворчасці, аб асабістай адказнасці пры выкананні работ. Мішукі запэўніў, што ён не ўжывае спіртнага і іншым у брыгадзе не дазваляе выпіваць.

Дамовіліся і аб зарплате. У Мішукі ўзнікла жаданне тут жа ўзяць за свае абавязкі, аднак начальнік ПМК папярэдзіў аб

баванні беспекі і вытворчай дысцыпліны.

Там жа начальнік Заслаўскай ПМК А.Мацявюк зааглаў усім лінейным работнікам правесці пазнавальны інструктаж і навучнае работчы беспішчымі метадамі працы, а майстрам, прапрабам — узаамяжылі кантроль за выкананнем правіл тэхнічнай беспішчэ і працоўнай дысцыпліны.

А са св'ятой Міхаіла Мішукі мы ўсе ж такі наведлі. Бацькам — Карлу Іванавічу і Яніне Вікенцьеўне было вельмі важна наведзіцца, пры якіх абставінах загинуў іх малодшы сын. Тэхнічны інспектар працы Эдуард Захарав, галоўны інжынер вытворчага аб'яднання "Мінскаблагпрамбуд" Аляксандр Лашкевіч, начальнік калонаў Аляксандр Мацявюк падрабязна знаёмілі іх з дакументамі расследавання. Маці толькі паўтарае:

"Каго ж мы будзем вяртаць? На што выйці? На палец на вышні?" Сын не вернецца. Гора назаўсёды застаецца ў маціранскім сэрцы.

Камедыя

12 мая г.г. выхадзіць загад начальніка Заслаўскай ПМК калонаў за нумарам 18. У ім адзначаецца:

"1. За прадукцыйнае падзення бэлкі з вынікам ценой свайго жыцця аб'явіў па дэзале /выдзелена мясцою. — Н.П. /Мішукі М.К. пасмяротна. 2. За ўпартасць, а таксама за тое, што пакінуў таварыша Мішукі аднаго ў такім стане, Іванову М.А. зааглаўвае пагарды, і яго дзеянне будзе разглядана асобна, аднак, улічваючы, што ён застаўся жыць і не стварыў групавыя нячысныя выпадкі, аб'явіць яму па дэзале. 3. За непраўдлівыя настановы і паказанні па стрыманню ініцыятыў з боку Мішукі М.К. па дэмантажу бэлкі аб'явіць вымогу Шляхцічу, які сам быў у цяжкай стане.

За прэзэрнуую даверлівасць з боку Мацявюка А.М., які паверыў хлусці з боку Мішукі М.К., Іванову М.А., Шляхцічу М.С. /абачалі не піць. — Заўважана аўтарам/, раскоды на пахаванне ў суме 35 тысяч рублёў кампенсаванне за кошт Мацявюка А.М. "Мурае" разнасе: выпішым — падзяка, цяжарова — вымога, а начальнік пакараў сябе 35 тысячамі. Загады, як гаворыцца, не абмяркоўваюць. Але перш за ўсё трэба было тэрмінова брацца за выкананне прадлісання тэхнічнай інспекцыі працы /па 52 пунктах/. Загады назначыць асоб, адказных за стан тэхнічнай інспекцыі працы /на 52 пунктах/. Загады назначыць асоб, адказных за стан тэхнічнай інспекцыі працы /на 52 пунктах/.

Аляксандр Мацявюк усе адцягваў наведанне самі пацярпеўшага /гэтага абавязкі прадугледжаны "Палажэннем аб расследаванні нячысных выпадкаў на вытворчасці" /Тлумачыць няма дакладнага адраса, дэфіцыт бензіну. Прапанаваў ехаць у Стаўбіцкі раён /там жывуць бацькі Мішукі/ на электрычку. Але, як паказала нам кладаўшчыца Яўгенія Ханжэнка, на складзе меўся і бензін, і аўтамабільнае масла, і сальра.

Кароткая экскурсія па тэрыторыі калонаў магла б скончыцца ў лепшым выпадку непрыемнасцю і для мяне. Няма нічога прасцей трапіць у непрыкрыты канізіцыйны лок. Можна таксама пацярпець ад патэнцыйнага выбуху балонаў з кіслародам, што ставіць пад пытанне сацыялі. Ці пакалецьчымі ногі аб раскіданых будучыні матэрыялах. Няма парадку і ў вытворчых памяшканнях. Напрыклад, у цэлю дрэвапрацоўшчых дзеячым станок як на смец агароджаны сеткай з буйнымі ячэйкамі. Стружка па-ранейшаму ляжыць прама ў вочы працуючыму наасупраць.

Тэхнікая беспішчэ ў Заслаўскай ПМК не пахне. Як не пахне і дысцыпліна. Вельмі хутка тут заблылі пра выпадкі, які здарыліся 12 верасня 1990 года. Пры будаўніцтве жыллага дома ў пасёлку Міханавічы ўпаў у лесвічны праём рабочы Аляксандр Міркулаў, 1957 года нараджэння, у выніку чаго атрымаў цяжарна-мазгавую траўму і памёр на месцы здарэння. Пацярпеўшы таксама знаходзіўся ў стане моцнага ап'янення.

Як выявіла тэхнічная інспекцыя вобласці, прычынамі нячыснага выпадку з'явіліся неабавязковыя падрыхтоўка і пільноўка на выканання мантажных работ, адсутнасць агароджы на лесвічным праёме, недастатковы кантроль за выкананнем патра-

баванняў беспішчэ і вытворчай дысцыпліны.

Там жа начальнік Заслаўскай ПМК А.Мацявюк зааглаў усім лінейным работнікам правесці пазнавальны інструктаж і навучнае работчы беспішчымі метадамі працы, а майстрам, прапрабам — узаамяжылі кантроль за выкананнем правіл тэхнічнай беспішчэ і працоўнай дысцыпліны.

А са св'ятой Міхаіла Мішукі мы ўсе ж такі наведлі. Бацькам — Карлу Іванавічу і Яніне Вікенцьеўне было вельмі важна наведзіцца, пры якіх абставінах загинуў іх малодшы сын. Тэхнічны інспектар працы Эдуард Захарав, галоўны інжынер вытворчага аб'яднання "Мінскаблагпрамбуд" Аляксандр Лашкевіч, начальнік калонаў Аляксандр Мацявюк падрабязна знаёмілі іх з дакументамі расследавання. Маці толькі паўтарае:

"Каго ж мы будзем вяртаць? На што выйці? На палец на вышні?" Сын не вернецца. Гора назаўсёды застаецца ў маціранскім сэрцы.

За прэзэрнуую даверлівасць з боку Мацявюка А.М., які паверыў хлусці з боку Мішукі М.К., Іванову М.А., Шляхцічу М.С. /абачалі не піць. — Заўважана аўтарам/, раскоды на пахаванне ў суме 35 тысяч рублёў кампенсаванне за кошт Мацявюка А.М. "Мурае" разнасе: выпішым — падзяка, цяжарова — вымога, а начальнік пакараў сябе 35 тысячамі. Загады, як гаворыцца, не абмяркоўваюць. Але перш за ўсё трэба было тэрмінова брацца за выкананне прадлісання тэхнічнай інспекцыі працы /на 52 пунктах/. Загады назначыць асоб, адказных за стан тэхнічнай інспекцыі працы /на 52 пунктах/.

Аляксандр Мацявюк усе адцягваў наведанне самі пацярпеўшага /гэтага абавязкі прадугледжаны "Палажэннем аб расследаванні нячысных выпадкаў на вытворчасці" /Тлумачыць няма дакладнага адраса, дэфіцыт бензіну. Прапанаваў ехаць у Стаўбіцкі раён /там жывуць бацькі Мішукі/ на электрычку. Але, як паказала нам кладаўшчыца Яўгенія Ханжэнка, на складзе меўся і бензін, і аўтамабільнае масла, і сальра.

Кароткая экскурсія па тэрыторыі калонаў магла б скончыцца ў лепшым выпадку непрыемнасцю і для мяне. Няма нічога прасцей трапіць у непрыкрыты канізіцыйны лок. Можна таксама пацярпець ад патэнцыйнага выбуху балонаў з кіслародам, што ставіць пад пытанне сацыялі. Ці пакалецьчымі ногі аб раскіданых будучыні матэрыялах. Няма парадку і ў вытворчых памяшканнях. Напрыклад, у цэлю дрэвапрацоўшчых дзеячым станок як на смец агароджаны сеткай з буйнымі ячэйкамі. Стружка па-ранейшаму ляжыць прама ў вочы працуючыму наасупраць.

Тэхнікая беспішчэ ў Заслаўскай ПМК не пахне. Як не пахне і дысцыпліна. Вельмі хутка тут заблылі пра выпадкі, які здарыліся 12 верасня 1990 года. Пры будаўніцтве жыллага дома ў пасёлку Міханавічы ўпаў у лесвічны праём рабочы Аляксандр Міркулаў, 1957 года нараджэння, у выніку чаго атрымаў цяжарна-мазгавую траўму і памёр на месцы здарэння. Пацярпеўшы таксама знаходзіўся ў стане моцнага ап'янення.

Як выявіла тэхнічная інспекцыя вобласці, прычынамі нячыснага выпадку з'явіліся неабавязковыя падрыхтоўка і пільноўка на выканання мантажных работ, адсутнасць агароджы на лесвічным праёме, недастатковы кантроль за выкананнем патра-

баванняў беспішчэ і вытворчай дысцыпліны.

Там жа начальнік Заслаўскай ПМК А.Мацявюк зааглаў усім лінейным работнікам правесці пазнавальны інструктаж і навучнае работчы беспішчымі метадамі працы, а майстрам, прапрабам — узаамяжылі кантроль за выкананнем правіл тэхнічнай беспішчэ і працоўнай дысцыпліны.

А са св'ятой Міхаіла Мішукі мы ўсе ж такі наведлі. Бацькам — Карлу Іванавічу і Яніне Вікенцьеўне было вельмі важна наведзіцца, пры якіх абставінах загинуў іх малодшы сын. Тэхнічны інспектар працы Эдуард Захарав, галоўны інжынер вытворчага аб'яднання "Мінскаблагпрамбуд" Аляксандр Лашкевіч, начальнік калонаў Аляксандр Мацявюк падрабязна знаёмілі іх з дакументамі расследавання. Маці толькі паўтарае:

"Каго ж мы будзем вяртаць? На што выйці? На палец на вышні?" Сын не вернецца. Гора назаўсёды застаецца ў маціранскім сэрцы.

За прэзэрнуую даверлівасць з боку Мацявюка А.М., які паверыў хлусці з боку Мішукі М.К., Іванову М.А., Шляхцічу М.С. /абачалі не піць. — Заўважана аўтарам/, раскоды на пахаванне ў суме 35 тысяч рублёў кампенсаванне за кошт Мацявюка А.М. "Мурае" разнасе: выпішым — падзяка, цяжарова — вымога, а начальнік пакараў сябе 35 тысячамі. Загады, як гаворыцца, не абмяркоўваюць. Але перш за ўсё трэба было тэрмінова брацца за выкананне прадлісання тэхнічнай інспекцыі працы /на 52 пунктах/. Загады назначыць асоб, адказных за стан тэхнічнай інспекцыі працы /на 52 пунктах/.

Аляксандр Мацявюк усе адцягваў наведанне самі пацярпеўшага /гэтага абавязкі прадугледжаны "Палажэннем аб расследаванні нячысных выпадкаў на вытворчасці" /Тлумачыць няма дакладнага адраса, дэфіцыт бензіну. Прапанаваў ехаць у Стаўбіцкі раён /там жывуць бацькі Мішукі/ на электрычку. Але, як паказала нам кладаўшчыца Яўгенія Ханжэнка, на складзе меўся і бензін, і аўтамабільнае масла, і сальра.

Кароткая экскурсія па тэрыторыі калонаў магла б скончыцца ў лепшым выпадку непрыемнасцю і для мяне. Няма нічога прасцей трапіць у непрыкрыты канізіцыйны лок. Можна таксама пацярпець ад патэнцыйнага выбуху балонаў з кіслародам, што ставіць пад пытанне сацыялі. Ці пакалецьчымі ногі аб раскіданых будучыні матэрыялах. Няма парадку і ў вытворчых памяшканнях. Напрыклад, у цэлю дрэвапрацоўшчых дзеячым станок як на смец агароджаны сеткай з буйнымі ячэйкамі. Стружка па-ранейшаму ляжыць прама ў вочы працуючыму наасупраць.

Тэхнікая беспішчэ ў Заслаўскай ПМК не пахне. Як не пахне і дысцыпліна. Вельмі хутка тут заблылі пра выпадкі, які здарыліся 12 верасня 1990 года. Пры будаўніцтве жыллага дома ў пасёлку Міханавічы ўпаў у лесвічны праём рабочы Аляксандр Міркулаў, 1957 года нараджэння, у выніку чаго атрымаў цяжарна-мазгавую траўму і памёр на месцы здарэння. Пацярпеўшы таксама знаходзіўся ў стане моцнага ап'янення.

Як выявіла тэхнічная інспекцыя вобласці, прычынамі нячыснага выпадку з'явіліся неабавязковыя падрыхтоўка і пільноўка на выканання мантажных работ, адсутнасць агароджы на лесвічным праёме, недастатковы кантроль за выкананнем патра-

баванняў беспішчэ і вытворчай дысцыпліны.

Там жа начальнік Заслаўскай ПМК А.Мацявюк зааглаў усім лінейным работнікам правесці пазнавальны інструктаж і навучнае работчы беспішчымі метадамі працы, а майстрам, прапрабам — узаамяжылі кантроль за выкананнем правіл тэхнічнай беспішчэ і працоўнай дысцыпліны.

А са св'ятой Міхаіла Мішукі мы ўсе ж такі наведлі. Бацькам — Карлу Іванавічу і Яніне Вікенцьеўне было вельмі важна наведзіцца, пры якіх абставінах загинуў іх малодшы сын. Тэхнічны інспектар працы Эдуард Захарав, галоўны інжынер вытворчага аб'яднання "Мінскаблагпрамбуд" Аляксандр Лашкевіч, начальнік калонаў Аляксандр Мацявюк падрабязна знаёмілі іх з дакументамі расследавання. Маці толькі паўтарае:

"Каго ж мы будзем вяртаць? На што выйці? На палец на вышні?" Сын не вернецца. Гора назаўсёды застаецца ў маціранскім сэрцы.

За прэзэрнуую даверлівасць з боку Мацявюка А.М., які паверыў хлусці з боку Мішукі М.К., Іванову М.А., Шляхцічу М.С. /абачалі не піць. — Заўважана аўтарам/, раскоды на пахаванне ў суме 35 тысяч рублёў кампенсаванне за кошт Мацявюка А.М. "Мурае" разнасе: выпішым — падзяка, цяжарова — вымога, а начальнік пакараў сябе 35 тысячамі. Загады, як гаворыцца, не абмяркоўваюць. Але перш за ўсё трэба было тэрмінова брацца за выкананне прадлісання тэхнічнай інспекцыі працы /на 52 пунктах/. Загады назначыць асоб, адказных за стан тэхнічнай інспекцыі працы /на 52 пунктах/.

Аляксандр Мацявюк усе адцягваў наведанне самі пацярпеўшага /гэтага абавязкі прадугледжаны "Палажэннем аб расследаванні нячысных выпадкаў на вытворчасці" /Тлумачыць няма дакладнага адраса, дэфіцыт бензіну. Прапанаваў ехаць у Стаўбіцкі раён /там жывуць бацькі Мішукі/ на электрычку. Але, як паказала нам кладаўшчыца Яўгенія Ханжэнка, на складзе меўся і бензін, і аўтамабільнае масла, і сальра.

Кароткая экскурсія па тэрыторыі калонаў магла б скончыцца ў лепшым выпадку непрыемнасцю і для мяне. Няма нічога прасцей трапіць у непрыкрыты канізіцыйны лок. Можна таксама пацярпець ад патэнцыйнага выбуху балонаў з кіслародам, што ставіць пад пытанне сацыялі. Ці пакалецьчымі ногі аб раскіданых будучыні матэрыялах. Няма парадку і ў вытворчых памяшканнях. Напрыклад, у цэлю дрэвапрацоўшчых дзеячым станок як на смец агароджаны сеткай з буйнымі ячэйкамі. Стружка па-ранейшаму ляжыць прама ў вочы працуючыму наасупраць.

Тэхнікая беспішчэ ў Заслаўскай ПМК не пахне. Як не пахне і дысцыпліна. Вельмі хутка тут заблылі пра выпадкі, які здарыліся 12 верасня 1990 года. Пры будаўніцтве жыллага дома ў пасёлку Міханавічы ўпаў у лесвічны праём рабочы Аляксандр Міркулаў, 1957 года нараджэння, у выніку чаго атрымаў цяжарна-мазгавую траўму і памёр на месцы здарэння. Пацярпеўшы таксама знаходзіўся ў стане моцнага ап'янення.

Як выявіла тэхнічная інспекцыя вобласці, прычынамі нячыснага выпадку з'явіліся неабавязковыя падрыхтоўка і пільноўка на выканання мантажных работ, адсутнасць агароджы на лесвічным праёме, недастатковы кантроль за выкананнем патра-

баванняў беспішчэ і вытворчай дысцыпліны.

Там жа начальнік Заслаўскай ПМК А.Мацявюк зааглаў усім лінейным работнікам правесці пазнавальны інструктаж і навучнае работчы беспішчымі метадамі працы, а майстрам, прапрабам — узаамяжылі кантроль за выкананнем правіл тэхнічнай беспішчэ і працоўнай дысцыпліны.

А са св'ятой Міхаіла Мішукі мы ўсе ж такі наведлі. Бацькам — Карлу Іванавічу і Яніне Вікенцьеўне было вельмі важна наведзіцца, пры якіх абставінах загинуў іх малодшы сын. Тэхнічны інспектар працы Эдуард Захарав, галоўны інжынер вытворчага аб'яднання "Мінскаблагпрамбуд" Аляксандр Лашкевіч, начальнік калонаў Аляксандр Мацявюк падрабязна знаёмілі іх з дакументамі расследавання. Маці толькі паўтарае:

"Каго ж мы будзем вяртаць? На што выйці? На палец на вышні?" Сын не вернецца. Гора назаўсёды застаецца ў маціранскім сэрцы.

За прэзэрнуую даверлівасць з боку Мацявюка А.М., які паверыў хлусці з боку Мішукі М.К., Іванову М.А., Шляхцічу М.С. /абачалі не піць. — Заўважана аўтарам/, раскоды на пахаванне ў суме 35 тысяч рублёў кампенсаванне за кошт Мацявюка А.М. "Мурае" разнасе: выпішым — падзяка, цяжарова — вымога, а начальнік пакараў сябе 35 тысячамі. Загады, як гаворыцца, не абмяркоўваюць. Але перш за ўсё трэба было тэрмінова брацца за выкананне прадлісання тэхнічнай інспекцыі працы /на 52 пунктах/. Загады назначыць асоб, адказных за стан тэхнічнай інспекцыі працы /на 52 пунктах/.

Аляксандр Мацявюк усе адцягваў наведанне самі пацярпеўшага /гэтага абавязкі прадугледжаны "Палажэннем аб расследаванні нячысных выпадкаў на вытворчасці" /Тлумачыць няма дакладнага адраса, дэфіцыт бензіну. Прапанаваў ехаць у Стаўбіцкі раён /там жывуць бацькі Мішукі/ на электрычку. Але, як паказала нам кладаўшчыца Яўгенія Ханжэнка, на складзе меўся і бензін, і аўтамабільнае масла, і сальра.

Кароткая экскурсія па тэрыторыі калонаў магла б скончыцца ў лепшым выпадку непрыемнасцю і для мяне. Няма нічога прасцей трапіць у непрыкрыты канізіцыйны лок. Можна таксама пацярпець ад патэнцыйнага выбуху балонаў з кіслародам, што ставіць пад пытанне сацыялі. Ці пакалецьчымі ногі аб раскіданых будучыні матэрыялах. Няма парадку і ў вытворчых памяшканнях. Напрыклад, у цэлю дрэвапрацоўшчых дзеячым станок як на смец агароджаны сеткай з буйнымі ячэйкамі. Стружка па-ранейшаму ляжыць прама ў вочы працуючыму наасупраць.

Б'ём трывогу

Барысаўская аўтамабільная школа былога ДТСААФ /цяпер — абароннага партыўна-тэхнічнага таварыства/ апошняй некалькі гадоў лічылася адной з лепшых навуцальных устаноў свайго профілю не толькі ў сталічнай вобласці, а і ў рэспубліцы. Тут закладзены добрыя традыцыі, навуцальна-выхаваўчы працэс арганізаваны на высокім узроўні. Непроста было дабівацца гэтага раней, калі школа размяшчалася ў старых памяшканнях. Умовы вучобы перасяляліся гэтай навуцальнай установай ў 1987 годзе ў новы будынак з прасторнымі класамі і кабінетамі.

Калектыву аўташколы не раз выходзіў пераможцам аглядаў конкурсу, на яе базе праводзілі нават Усеаўскае нарады старшын абласных камітэтаў ДТСААФ. І тут сапраўды было чаму пахваліцца. Вучэбныя класы і кабінеты, абсталяваныя, па сутнасці, рукамі саміх жа выкладчыкаў і навуцальнікаў, аддавалі ўсім патрабаванням сучаснага навуцальна-выхаваўчага працэсу. Пераважна большасць выкладчыкаў школы — афіцэры ў адстаўцы, якія маюць часам нават па дзве вышэйшыя адукацыі, трымаюць веды і валікі вопыт работы з маладымі людзьмі, таму і заняткі праводзяць "на ўзроўні". Халі атрымліваюць невысокую зарплату.

Камандзіры многіх воінскіх часцей прысылілі ў школу пісьмы-падзякі за добрую падрыхтоўку ваенных вадзіцеляў, а ваеннамаці прасілі камплектаваць каманды выпускнікоў менавіта гэтай навуцальнай установай. Школа рыхтуе штогод 500 будучых ваенных вадзіцеляў, а яшчэ паўтары тысячы чалавек вучацца тут па ўласнай ініцыятыве ці па накіраванню прадпрыемстваў і арганізацый.

Калі больш дакладна, дык гэта навуцальная ўстанова называецца аб'яднанай тэхнічнай школай, паколькі ў яе састаў уваходзіць яшчэ і радыётэхнічная школа, размяшчаная ў другім крыле таго ж самага будынка. Але апошняя паўтара года назал расфарміравана па прычыне фінансаванага банкруцтва. Цяпер і ёй няма жорсткіх агульных абавязкаў.

Раней Міністэрства абароны цэнтрылізавана выдзяляла фінансавыя сродкі і на падрыхтоўку падрыхтоўнікаў, і на ўтрыманне матэрыяльна-тэхнічнай базы. Па лініі таго ж самага ваеннага ведамства былі наладжаны цэнтрылізаванае забеспячэнне школы запаснымі часткамі для аўтамабіляў, палівам і змазачнымі матэрыяламі. Аднак апошнім часам, халі заказ на падрыхтоўку спецыялістаў для Узброеных Сіл застаўся ранейшым, грошай выдаткоўвацца значна менш, і іх не хапае нават для нармальнай арганізацыі навуцальна-пра-

цы ў школьніцкім кіпені і настаяць да ахаладжэння. Ужываць 1—2 шклянкі перад сном.

3. Лісца мяты перавай — 20 г. Лісца трыліснкі вадзянога — 20 г. Кораня дэагілю — 30 г. Карнішчаў з каранямі вальер'яну — 30 г.

Ставоую лыжку сумесі заварыць у шклянцы кіпені, праз гадзіну працадзіць і піць 1/3 шклянкі 3 разы ў дзень.

4. Пладу фенхелю — 10 г, кмену — 10 г, травы сардэчніку (пустырыка) — 10 г, карнішчаў з каранямі вальер'яну — 10 г.

3 іншымі рэцэптамі прыгатавання настоеў ад бяссонніцы вы зможаце знайсці ў кнізе "Лекавыя вартасці сельскагаспадарчых раслін", выдадзенай у выдавецтве "Ураджай", г.Мінск.

2. Суквеццях хмелю — 50 г. Карнішчаў з каранямі вальер'яну — 30 г. Ставоую лыжку збору заварыць у шклянцы кіпені і настаяць да ахаладжэння. Ужываць 1—2 шклянкі перад сном.

3. Лісца мяты перавай — 20 г. Лісца трыліснкі вадзянога — 20 г. Кораня дэагілю — 30 г. Карнішчаў з каранямі вальер'яну — 30 г.

Ставоую лыжку сумесі заварыць у шклянцы кіпені, праз гадзіну працадзіць і піць 1/3 шклянкі 3 разы ў дзень.

4. Пладу фенхелю — 10 г, кмену — 10 г, травы сардэчніку (пустырыка) — 10 г, карнішчаў з каранямі вальер'яну — 10 г.

3 іншымі рэцэптамі прыгатавання настоеў ад бяссонніцы вы зможаце знайсці ў кнізе "Лекавыя вартасці сельскагаспадарчых раслін", выдадзенай у выдавецтве "Ураджай", г.Мінск.

2. Суквеццях хмелю — 50 г. Карнішчаў з каранямі вальер'яну — 30 г. Ставоую лыжку збору заварыць у шклянцы кіпені і настаяць да ахаладжэння. Ужываць 1—2 шклянкі перад сном.

3. Лісца мяты перавай — 20 г. Лісца трыліснкі вадзянога — 20 г. Кораня дэагілю — 30 г. Карнішчаў з каранямі вальер'яну — 30 г.

Ставоую лыжку сумесі заварыць у шклянцы кіпені, праз гадзіну працадзіць і піць 1/3 шклянкі 3 разы ў дзень.

4. Пладу фенхелю — 10 г, кмену — 10 г, травы сардэчніку (пустырыка) — 10 г, карнішчаў з каранямі вальер'яну — 10 г.

3 іншымі рэцэптамі прыгатавання настоеў ад бяссонніцы вы зможаце знайсці ў кнізе "Лекавыя вартасці сельскагаспадарчых раслін", выдадзенай у выдавецтве "Ураджай", г.Мінск.

2. Суквеццях хмелю — 50 г. Карнішчаў з каранямі вальер'яну — 30 г. Ставоую лыжку збору заварыць у шклянцы кіпені і настаяць да ахаладжэння. Ужываць 1—2 шклянкі перад сном.

3. Лісца мяты перавай — 20 г. Лісца трыліснкі вадзянога — 20 г. Кораня дэагілю — 30 г. Карнішчаў з каранямі вальер'яну — 30 г.

Ставоую лыжку сумесі заварыць у шклянцы кіпені, праз гадзіну працадзіць і піць 1/3 шклянкі 3 разы ў дзень.

4. Пладу фенхелю — 10 г, кмену — 10 г, травы сардэчніку (пустырыка) — 10 г, карнішчаў з каранямі вальер'яну — 10 г.

3 іншымі рэцэптамі прыгатавання настоеў ад бяссонніцы вы зможаце знайсці ў кнізе "Лекавыя вартасці сельскагаспадарчых раслін", выдадзенай у выдавецтве "Ураджай", г.Мінск.

2. Суквеццях хмелю — 50 г. Карнішчаў з каранямі вальер'яну — 30 г. Ставоую лыжку збору заварыць у шклянцы кіпені і настаяць да ахаладжэння. Ужываць 1—2 шклянкі перад сном.

3. Лісца мяты перавай — 20 г. Лісца трыліснкі вадзянога — 20 г. Кораня дэагілю — 30 г. Карнішчаў з каранямі вальер'яну — 30 г.